

عنوان مقاله:

مهندسی ارزش در جهت بهبود مصرف انرژی در ساختمانهای مسکونی بررسی تأثیر آبگرمکن خورشیدی در یک مسکن نمونه در تهران

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

افسانه نوبهاری - دانشجویان کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه پیام نور، مرکز تهران شرق، تهران، ایران

محمد حاج سیدجوادی - دانشجویان کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه پیام نور، مرکز تهران شرق، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مشکلات موجود بر سر راه افزایش ظرفیت تولید انرژی، خصوصاً انرژی الکتریکی و افزایش روز افزون تقاضا برای آن موجب میگردد که سازمان های مختلف در پی راهکارهایی مناسب برای بهینه سازی مصرف انرژی و مدیریت تقاضا باشند. با استفاده از روش مهندسی ارزش، به عنوان ابزاری قدرتمند جهت بهبود بهره وری و بهینه سازی انرژی، میتوان به این مقصود دست یافت. هدف پژوهش حاضر، کاربرد فرآیند مهندسی ارزش به عنوان روش نوین مدیریتی برای کاهش هزینههای انرژی و کاهش مصرف آن در ساختمان های مسکونی می باشد. در این مقاله، ضمن مروری بر ادبیات موضوع ارائه شده، یک نمونه موردی نیز جهت روشن شدن موضوع بررسی گردیده است. به صورتی که بار حرارتی یک خانه مسکونی نمونه در تهران مجهز به آبگرمکن های خورشیدی در مقایسه با شرایط معمولی محاسبه و نتایج بررسی گردیدهاند. در سیستم خورشیدی میزان صرفه جوئی سوخت فسیلی که می تواند باعث کاهش آلودگی و در نتیجه کاهش هزینه های اجتماعی گردد محاسبه و به عنوان درآمد پروژه در نظر گرفته شده است. در این مدل درآمد فعلی خالص سیستم خورشیدی در طول عمر سیستم بیشتر از ارزش حال هزینه- های آن میباشد، بنابراین استفاده از آبگرمکن های خورشیدی مقرون به صرفه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

مهندسی ارزش، بار حرارتی، آبگرمکن خورشیدی، درآمد فعلی خالص، ارزش حال هزینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279905>

